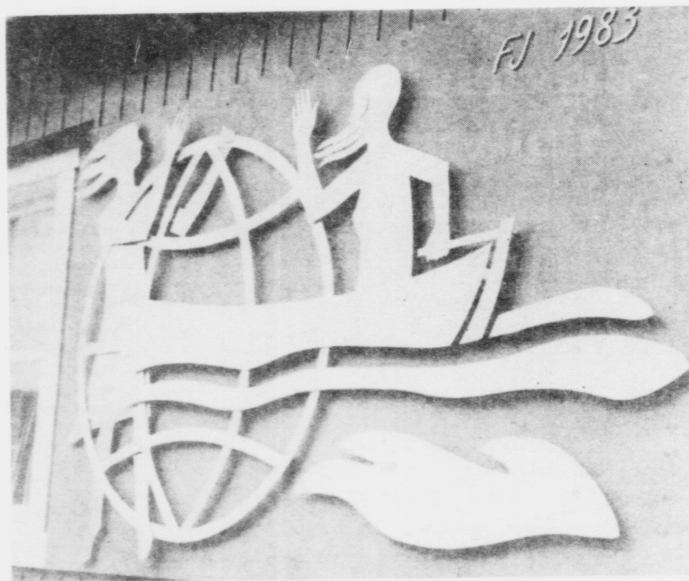

Listarverk til vevskúlan

Samstundis sum hetta er eitt listarverk, er tað eitt dýrmett minni um merktiskvinnuna Aina Cederblom, sum bygdi vevskúlan, segði Margit Joense, býráðslimur í roðu síni tá hon takkaði fyrri gávuna til vevskúlan

Vevskúlin í Klaksvík fekk í farnu viku stásiliga gávu frá Klaksvíkar Inner Wheel. Eitt listarverk, sum Fritjof Joensen hevur gjørt.

Friggjadagin varð listarverkið avdúkað og latið vevskúlanum. Fyri hetta takkaði Margit Joensen, býráðslimur. Um merktiskvinnuna Aina Sederblom, sum bygdi vevskúlan, segði Margit Joensen:

Aina Cederblom varð borin í heim í Svøríki um ár 1900. Frá ungum árum av ferðadist hon nógv. Hon hevði fingið sær útbúgving í veving, var tekstilknútnari og lærarinna í veving.

Hon gjerdi ferðir um stórhef einsamall við báti sínum, sum var 4–5 m langur og hevði páhangsmotor.

Áðrenn hon á sínum gott 30 ára fyrstu ferð kom til Føroyar, hevði hon verið á langferðum. Fyrst í 1930-unum fór hon við báti sínum einsamall úr Göteborg í Svøríki til Hetlands, síðani til Føroya. Hon sigldi og róði einsamall frá Grønlandi gjøgnum sjógv við Ísfjellum til Norður Ameríku og síðani aftur til Grønlands. Tá hevði hon verið einsamall í Norður Atlantshavinum í uml. 3 vikur ofta undir ringum umstøðum.

Við føroyskum fiski-

skipi kom hon aftur til Føroyar. Hon hevði bátin við sær. Tann báturin bleiv í Føroyum og páhangsmotorurin eisini. Báturin er til enn her í Klaksvík. Aina Cederblom fór heim til Svøríkis, men kom aftur higar og fekk bygt vevskúlan, so frálæra í vevnaði kundi byrja her.

Eftir at Aina hevði fingið hetta frá hondini, fór hon til Indiu at geva læru í veving. Hagar fór hon við farmaskipi og hevði bát við sær, sum hon hevði útvegað sær í staðin fyrri tann, ið varð eftir her í býnum. Bátin fekk hon á sjógvinn við Ceylon og ferðadist við honum til Indiu, Burma, Vietnam, Kambodja, Java og Manilla. Hetta var í 1939. Kriggið kom, og Aina Cederblom fór umborð á svenskt farmaskip, og hevði bátin við. Við hesum farmaskipi gekk ferðin suður um Afriku og heim til Svøríki.

Finnland kom í kriggj. Aina Cederblom sýndi altíð teimum illastøddu hjálpsmi. Hon hevði lært til skipara, og nú keypti hon eitt skip at sigla millum Svøríki og Finnland við vørum — teimum til hjálpar. Hon savnaði pening til endamálið í Svøríki, helst til húsatilfar, tí mong høvdu mist húsin av krignum. Hon útvegaði matvørur og skipaði fyrri býti av mati til neyðstødd

í Finnlandi.

Livsøgan hjá Aina er innihaldsrik og lærurik, ja, ótrúlig. Hon er gitin víða um í heimi fyrri dirvi, arbeiðssemi, vælgerðir og kærleika til onnur menniskju, helst teirra, sum eru ringast stødd.

Nevnt varð, at Aina kom higar aftur úr Svøríki eftir at hava verið her og í Grønlandi og við strendurnar á Norðurameríku. Hetta var fyrst í 1930-unum.

Tá kom hon í Gerðar at biðja um grundstykki til vevskúlan. Hon hevði sjálf valt hetta staðið, og skuldi ein hornasteinurin verða hesin stóri trappusteinin, sum fellur okkum í eyguni, tá vit koma hesar leiðir.

Tilfarið til húsinu kom úr Svøríki, helst við einum skipi hjá D.F.D.S., sum út um siglingarættalanina hjá skipinum kom til Klaksvíkar við tilfarinum. Húsið varð bygt liðugt. Vevur útvegaði Aina Cederblom eisini. Farið varð undir læru í veving. Byggin hevði fingið ein vevskúla.

Aina Cederblom fór stutt eftir úr Føroyum með alla.

Aina Cederblom átti henda vevskúla.

Í 1943 komu tingingar í lag millum Klaksvíkar kommunustýri og Aina Cederblom um vevskúlan ígjøgnum tey, sum høvdu

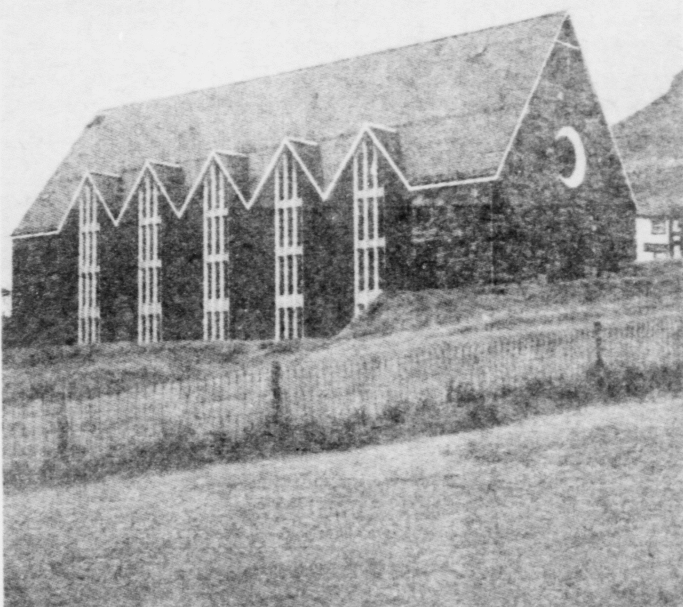
CHRISTIANSKIRKJAN 20 AR Latið ei søguna doyggja

Vit sum sótu í Christianskirkjuni sunnudagin, sum 20-ára dagurin varð hildin, vit gleddust um fyrireikingarnar, sum prestur greiddi frá og um tað megnarúrslit, sum henda kirkjan er. Vit gleddust um, og við teim fólki, sum prestur nevndi við navni, men sum so mangan, tá nevndi verða nevnd, sat tú og saknaði tey, ið

Ikki skal tað undra meg, um onnur saknaðu fleiri, enn júst tey, ið fyrst komu mær í huga.

N.J. Rasmussen prest tonkti eg fyrst um. So vilt eg veit tann fyrsti, sum opnaði konto í peningastovni við tí endamáli at økja um stóddina á Guds húsi. Hann dugdi eisini at geva okkum andaliga barlast. Fólk kom í so

gáv stórt, fritt og vakurtliggjandi grundtøki til kirkjuna. Her tykir mær vend er komin í. Nú vil Klaksvíkar Býráð geva loyvi til, at pylsuvognur verður kloyndur uppá hesum friðaða øki. Tað harmar meg, at tað megnarverk og prýði, sum kirkja okkara er, skal vera síðustillað við ein pylsuvogn. Hetta var ein vána

ikkil blivu nevnd. Ikki mundi eg vera einsamallur sum læt hugan reika aftureftir, og ferðadist millum kirkjufólk og hugsa um teirra áhuga og arbeiði fyrri Guds húsi. Summi í tí stilla, onnur meira opið, men kortini ell við sama máli.

myndugleika at svara fyrri hana í Føroyum undir krignum. Skjal um hetta varð undirskrivað 31. des. 1943. Kommunan skuldi átaka sær at bota um húsið og røkja tað, og fekk kommunan fyrsta rætt til keyp av vevskúlanum, sum hon síðani ognaði sær. Eftir hesum verða 50 ár síðani vit finga vevskúlan, sum hevur verið bæði til gagn og gleði, segði Margit Joensen.

Hon takkaði gevaranum, listarmanninum og øllum teimum í Klaksvík, sum bóru umsorgan fyrri, at hesin skúlin gjørdist býarogn. Margit takkaði eisini teimum, sum hava verið góð við skúlan og teimum, sum her hava virkað fyrri at fremja tað handverk, sum Aina Cederblom ynskti við hesum tiltaki, sum hon málbær seg.

stórum tali, at gamla kirkjan (frá 1866) bleiv ov trong. Meinigheitsráðið tá samdist um at byggja uppi suðureftir eisini, so kirkjan kom at verða ein krosskirkja. Undir Krossins merki stóðu gamlir menn. Undir Krossins merki standa hetjur enn. Skulu vit tá svikja? Nei vit standa stinn. Breiðið Krossins merki út. Full semja var í hesum Meinigheitsráðnum um at fremja annað byggistig, og finga vit frá okkara vælkenda húsasmið og arkitekti, Ola Hans Biskupstøð, sála, eina tekning til nevnda tilbygning og forleingjan av kirkjuni.

Nakrir limir í meinigheitini dámdu ikki hesa bygging, tí hon kom onkrari grøv og nær, og so glapp henda bygging niðurfyrri. Síðan varð kannað um møguleikan fyrri nýggjari kirkju norðanfyrri kirkjugarðin, men heldur ikki hetta bar til. Síðan bleiv heitt á kommununa, har okkara nógv avhildni lærari og sangleiðari, Sámal Petersen, sáli, sat sum formaður. Tað var at gleðast um ta undirtøku, málið fekk alla staðni frá. Klaksvíkar kommuna tók stóran til og

gáva frá býráðnum, sum nú um dagarnar heldur sín 75-ára føðingardag. Tað mátti verði øllum býráðslimumun kunnugt, hvussu tað plagar at siggja út rundan um pylsuvognar, og skal nú hetta grøna økið klæðast í tann búnan.

Fram til tað vegamóti í kirkjuarbeiðnum, har veruligt grundarlag er lagt undir ætlanina við størri kirkju, hava vit havt N.J. Rasmussen prest í fremstu røð av ágrýtnum arbeiðarum. Høviskur, hampuligur og serliga vhlidin av tí vanligu fólkinum, troðkaði hann seg ikki framfyrri at geva eftirlidni navn sitt, men eg saknaði tað hetta kveldið í Christianskirkjuni.

Vit høvdu Busch prest, sum í tí stilla rekti sínar skyldur í Guðs vingarði. Serliga tær smáu nýggju greinarnar á vintreinum dugdi hann framúr væl at taka sær av og fáa at vaksa og geva frukt. Eisini hesin stilli, hampuligi Guds tænar var við at rulla hornasteinin til kirkjuna, men eg saknaði navn hansara hetta kveldið.

Framhald á síðu 10